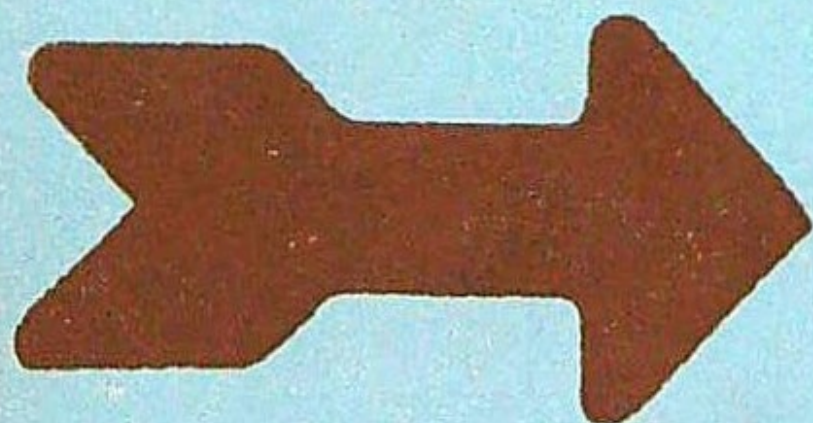

37.

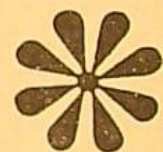
JIRÁSKŮV HRONOV

Ústřední přehlídka
STMP 1966-1967
československého
amatérského
divadla

37. JIRÁSKŮV HRONOV

E 559

Jiráskovy Hronovy měly od své premiéry již 35 repris. Letos se tedy Hronov opakuje po 37., a to samo představuje dobrou a ověřenou tradici. Pamětníci již znají předem vzrušený koloběh přehlídky, která se letos stává ústředním kolem dvouleté soutěže tvořivosti mládeže a pracujících. Ročníky uplynulých let již naznačily, že se amatérské divadelní soubory omlazují. Letošní ústřední přehlídka znamená plný nástup mládí. Více než polovinu představení mají na svém kontě soubory s věkovým průměrem kolem dvaceti let. Pro všechny, kdo před lety pesimisticky vzhlíželi k budoucnosti amatérského divadla, protože nemělo za sebou novou nastupující generaci, je toto zjištění více než překvapivé a radostné. V tom je největší přínos letošního Hronova, také jeho smysl a poslání. Samozřejmě i se všemi možnými problémy, které sebou nese nezkušenost mládí a jeho právy na omyly.

Soubory, které se před dvěma roky vydaly na cestu soutěže, dorazily tedy do cíle. Na začátku jich byly stovky a do cíle dorazí vždy jen několik vyvolených. Tak tomu bývá v životě vždycky, že ne všem se podaří dosáhnout cíle a být mezi prvními a nejlepšími.

Letošnímu Hronovu předcházely krajské a mezikrajské přehlídky. Již účast na těchto vrcholných akcích byla oceněním dvouleté práce, kterou nikdo nemůže podceňovat. Všichni, kdo s amatérským divadlem pracují, vědí, kolika nejrozumnějším vlivům je vystaveno, kolik okolností na ně působí a jak je těžké po dva dlouhé roky držet úroveň souboru na výši, kterou vyžaduje účast na přehlídce. Životní rytmus a tempo let mluví pro všechno víc, než pro koníčka zvaného divadlo. Ve věku horečného shonu a chvatu je třeba vysoko cenit práci těch nadšených, kteří se rozhodli věnovat svůj volný čas divadlu a dávat tak sobě i divákům kus divadelní radosti.

Hronov však trvá 8 dní, a jenom zlomku souborů se může podařit, aby byly uvítány na schodišti Jiráskova divadla. Ale i ty, které nedošly tohoto cíle, zaslouží dík a obdiv. Ať již bude na Hronově vítězem ten či onen, ať budou diváci více či méně spokojeni, uvědomme si, kolik práce ve volném čase je za každým představením.

Rádi o Hronově říkáme, že je dílnou amatérské divadelní práce. Kdyby všechno, co se dostane na hronov-

ské jeviště bylo absolutně dokonalé, nebylo by o čem hovořit. Někdy je nutno ukázat i představení, které vzniklo za normálních poměrů a které se neodlišuje od těch ostatních svou fantastickou dokonalostí, ale třeba jen solidní režii či hereckou prací a otevřením nového pohledu na věc notoricky známou. Připomeňme si závěrem, že Hronov není jen ta desítka představení. Neodmyslitelné jsou i kluby a jejich týdenní práce a diskuse v nich. Nebudou-li letos představení hodnocena veřejně, o to větší možnost bude mít porota důkladně analyzovat se souborem představení, bez nutnosti otevírat široké a obecně platné průhledy do divadelní tvorby.

Divákům letošní ústřední přehlídky přejeme kritické oko a přiměřenou dávku pochopení a porozumění pro práci druhých, souborům — zlomte vaz!

JOSEF SEMÍN, ředitel Ústředního domu
lidové umělecké tvořivosti

Jaroslav Vrchlický

SOUD LÁSKY

Režie, scéna a hudba: Miroslav Houštěk.

Světla a zvuky: Jiří Vorel

Inspicie: Eva Trojanová

Hudební doprovod: B. Weiserová

OSOBY A OBSAZENÍ:

Fanetta	Zdena Buriánová
Lauretta	Dáša Nováková
Blanca	Renata Klicperová
Isoarda	Alena Sršňová
Brianda	Eva Zitová
Beatrice	Eva Flieglová
Magdalena	Dáša Hyklová
Johanka	Jarka Víková
Vilém Balbz	Jan Tomek
Petr Balbz	Josef Kindl
Petrarca	Libor Volný
Simon Doria	Standa Nežádal
Lanfranc Cigalla	Jiří Borůvka
Páter Esparbilla	Antonín Sušický
Papežský komisař	Josef Bartoš
Hrabě Lascaris	Stanislav Řehák
	a mnozí další

S O B O T A 1 2 . S R P N A 1 9 6 7

JEN UMĚT KLEPAT NA LIDI A STĚNÁM NASLOUCHATI

Tato sentence Josefa Kainara vzpomenutá již dříve při letošních oslavách básnickových padesátin, je do jisté míry krédem tvůrčího poslání náhodského divadelního studia. Je to soubor mladý, ne pouze věkem, ale svými názory i tvůrčím vyznáním. Divadelní klasika (předloni hráli na 35. JH Tylovu Tvrdohlavou ženu, loni v krajské soutěži Goldoniho Poprask na laguně) je pro ně spolehlivým programovým zázemím. V jejich rukou má zvláštní podobu, citově přesvědčivou. Jen pro to, že studio dovoluje každému vyjádřit sebe, že je tribunou svobodných názorů nasloučajících jeden druhému, nestěžuje si soubor na nedostatek mladých. Proto i na konci osob a obsazení čteme ... „a mnozí další“.

TŘÍDENNÍ KOMEDIE

Soud lásky byl skutečně napsán za tři dny. Bylo to v říjnu roku 1885 pod bezprostředním dojmem cesty do Itálie. Je ironií osudu, že právě hra, která vznikla jako oddech, stranou velkých tvůrčích záměrů, se stala trvalou repertoární hrou českých divadel (stejně jako tradiční Noc na Karlštejně), zatím co široce založená Česká trilogie (Drahomíra, Bratři, Knížata) nebo Julian Apostata, do nichž Vrchlický vkládal velké naděje, zůstaly bez úspěchu.

Komedie Soud lásky, zasazená do Avignonu prvé poloviny čtrnáctého století, s troubadoury a jejich písněmi, je psána v duchu pravidel scribovské či sardouovské dramatiky. Přes velmi jednoduché, letmo načrtnuté postavy i jednoduché situace lze poznat, že tuto komedii psal básník, mistr verše i slova. — To všechno dává hře krásnou a křehkou atmosféru.

PIRKO - PIONÝRSKÝ ROZHLASOVÝ KOLEKTIV DMP BRNO

I. Borská — I. Štuka:

SVĚT SE TOČÍ DOKOLEČKA

A. Míkulka:

ABY SE DĚTI DIVILY

Režie: Jindra Delongová

Scéna: J. Růžička

Klavír: Max Wittmann

(Představení pro celostátní seminář O dětském divadle)
ZK MAJ - Slávie - představení v 10 hodin - seminář v 11.30 hod.

N E D Ě L E 13 . S R P N A 1967

SEMINARIUM, i, n = ŠKOLKA,
semeniště

Latinsko-český slovník prof. Sedláčka to praví jasně a zřetelně. Téma hronovského „seminárium“ je dětské divadlo, které je školkou onoho divadla, které každoročně v Hronově sčítá plus i minus uplynulé sezóny. Každý seminář potřebuje demonstrátora. Tím je soubor PIRKO z Brna. Pravidelně pracující soubor, který každý zná z rozhlasového vysílání, protože pro potřeby rozhlasu hlavně pracuje. Nejmladší soubor letošního divadelního týdne tu nevystupuje soutěžně. I tak je jeho úloha vážná. Je to opět po delší době, kdy se seminář celostátní přehlídky věnuje estetické výchově dětí. Po mnoha místech republiky, ve městech i na vesnicích visí plakáty: „Divadelní kroužek ZDŠ ve spolupráci se SRPŠ sehraje pohádku...“. Stovky takových plakátů si vynutily tento seminář a proto přijíždí i soubor PIRKO. Teď ještě zbývá, aby seminarium bylo také věrně podle slovníku i semenišťem nápadů a myšlenek.

IBIŠ

Ivo Štuka je literární veřejnosti znám především jako básník. Jeho jméno je však napsáno pod mnoha reportážemi, které vycházely v novinách, kde Štuka pracoval. Čtenáři Plamene ho poznali jako několikaletého redaktora. Pro děti napsal řadu básní i celých sbírek: Po světě pěšky, autem v raketě, Zpívající vodopád (1962). V roce 1963 vyšla jeho knížka pro mládež Šest dnů na luně 1. S Ilonou Borskou píše vtipné aforismy i epigramy, které vycházely zejména v Plamenu, pod značkou IBIŠ.

Třetí z autorů hronovského pořadu souboru PIRKO Alois Mikulka nemá se značkou ibiš nic společného. Patří však také k vyhledávaným autorům pišicím pro děti. Z řady mládežnických divadel je známá jeho hra Měsíc v anténách.

DIVADELNÍ STUDIO JOSEFA SKŘIVANA ZK ZKL BRNO

Carlo Goldoni:

TREPERENDY

Režie: Leonard Wallezky

Jevištní mistr: E. Krejčířik

Kostýmy: V. Amblerová a B. Hladká

Scéna: Antonín Vorel

Světlo: M. Grünwald

Inspicie: J. Hošek

OSOBY A OBSAZENÍ:

Pantalone, obchodník	Bohumil Liška
Patron Toni	František Kláška
Checchina, jeho schovanka	Alena Hradilová
Beppo, její milý	Ivan Žák
Beatrice, dáma	Zdeňka Wallezská
Eleonora, rovněž dáma	Libuše Brabcová
Pan Lelio	Jiří Kindl
Paní Squalda, vetešnice	Terka Lysická
Paní Cattie, pradlena	Eva Mašková
Paní Anzoleta, švadlena	Marie Klášková
Ottavio Aretussi	Jiří Postránecký
Armén Musa, řečený Křížala	Vilém Ambler
Špagato	František Karlíček
Arlecchino	Jiří Chytka
Námořník Kurka	Petr Hošek
Námořník Oharek	Josef Hamža

N E D Ě L E 13. S R P N A 1967

TIŠTĚNO VERSÁLKAMI

Jméno Skřivani se tisklo velkými písmeny nejen v hronovských programech, Amatérské scéně, ale také v zahraničí, kde soubor v Monte Carlu, Scheersbergu, hrál. To jsou fakta většině ochotníků známa. Několikanásobná účast na Hronově, letos znovu obnovená, znamená vždy zajímavé představení, mnoho vzrušených debat, po kterých následuje utkání kritiků. To proto, že žádné z představení (ať to byl Shakespeare, Klicpera, Mrožek či vloni Nušič) nepřijalo běžné inscenační konvence ani rutinovanou machu, jdoucí za levným úspěchem. Mnoho hledání, omylů i námahy, které soubor podstoupil, vede k tomu, že vedle jména Skřivani by mělo být versálkami hlavně tištěno slovo TVORBA.

BENÁTSKÉ ZRCADLO

Goldoniho hra se neodehrává ani na náměstí svatého Marka v Benátkách, ani se v ní nejezdí po Canalu Grande, divák nevejde do interiéru Dóžecího paláce. Treperendy se sice odehrávají v Benátkách, ale v jejich postranních uličkách, kde si lidé vidí z bytu do bytu a společenskou místností je ulice, benátská calle. Hra připomíná v něčem nám známý Poprask na laguně. Treperendy jsou vývojovým předstupněm Poprasku. Objevují se zde již ve velké šíři postavy lidového života, benátské typy z předměstí a úzkých uliček. Komédie je poslední z cyklu 16 her, který Goldoni napsal, na zakázku pro Madebachovu společnost, za jediný rok. Madebachova skupina jejich premiérou končila roku 1751 karnevalovou sezónu.

Treperendy jsou zrcadlem Goldoniho Benátek se všemi lidovými typy, jejich výrazným dialektem (který se tak těžko překládá) a komickými vlastnostmi. Není to zrcadlo vyvěšené v přepychovém šlechtickém pokoji, ale je obráceno na okraj města, do úzkých uliček předměstí.

Eugène Ionesco:

Kuba neboli Podrobení

(*Jacques ou la Soumission*)

14. SRPNA 1967 ● ZK MAJ SLÁVIE

ZAHRADA C. MILLESE

Je taková zahrada ve Stockholmu, sochy se tu vznášejí proti nebi, podpírány štíhlými sloupy. Zahrada švédského sochaře je zajímavým zážitkem, plným dynamiky a prostorového napětí. Bortí se tu představy o chladném severu. V této zemi také žije amatérské divadlo, které slouží lidem podobně jako Millesova zahrada. Dává jim hlavně možnost být účastníkem oné atmosféry citového napětí, prolínajících se myšlenek světového divadelního dění, tak jako poskytuje Milles svým dílem pocit domova každému, byť byl z opačné strany polokoule.

Se Švédy jsme se setkali na 35. JH (uvedli hru Samota), záviděli jsme jim jejich promyšlenou organizaci i řadu dobrých nápadů ve vzdělávací činnosti ochotníků. Ostatně informace pana E. H. Bergvina publikoval předloňský zpravodaj i Amatérská scéna. Millesova zahrada je ve Stockholmu, ale sochařova myšlenka — vytvářet místa pro vnitřní citové soustředění člověka, jeho spojení s duchovními hodnotami světa, platí obecně. Platí i pro amatérské divadlo.

ZBOŽŇUJI BRAMBORY NA ŠPEKU

„Je nutno lidi přimět, aby se viděli, tak jak vypadají“, píše Ionesco ve studii s příznačným názvem *Ni un dieu, ni un demon*. V tom je podstata, smysl a cíl absurdního divadla vyjádřena výrazně. Pro tento cíl udělal Ionesco maximum. Vytvořil jiné pojetí jevištní reality, postava se stala groteskní loutkou, pohybující se jako stroj. Jazyku vzal funkci, kterou měl ve hrách realisticky zobrazujících člověka. Pro tyto vlastnosti má tolik odpůrců, pro ně má mnoho obdivovatelů. Hra *Kuba neboli Podrobení* souvisí s dobou svého vzniku, a tedy i tvůrčí metodou, s hrami *Plešatá zpěvačka* (1948) a *Lekce* (1950). V *Lekci* vnucuje profesor žáčce jiný smysl slov, takový, který jim dává on sám. Tím, že se tomu žákyně přizpůsobuje, přijímá tyto předpisy za své, ztrácí svou individualitu i lidskou autonomii. Pak už může profesor žáčku znásilnit a taky zabít. Také v *Kubovi neboli Podrobení* vyjadřuje jazyk nástroj moci. I zde je individualita podrobena i když ne tak drasticky jako v *Lekci*. Rebel *Kuba* podléhá konvenci měšťáckého způsobu života. Věta, tak často z této hry citovaná, „zbožňuju brambory na špeku“ vyjadřuje memento Kubovy rodiny, zároveň ve hře funguje jako obraz onoho absurdního podrobení, ztráty lidské existence. Ke *Kubovi* se autor později vrátil ve hře *Budoucnost* je ve vejcích, kde obraz snášení vajec ukazuje snahu měšťácké rodiny i s podrobeným *Kubou* o záchranu jejich způsobu života.

DIVADELNÍ SOUBOR ZK ROH HRUŠOVSKÝCH CHEMICKÝCH
ZÁVODŮ, OSTRAVA - HRUŠOV

Ladislav Smoček:

Bludiště

Režie: Alois Müller

Scéna: J. Duras

Světla: J. Jurčík, V. Červený

Inspicie: L. Cichá

Text sleduje: M. Kolková

HRAJÍ:

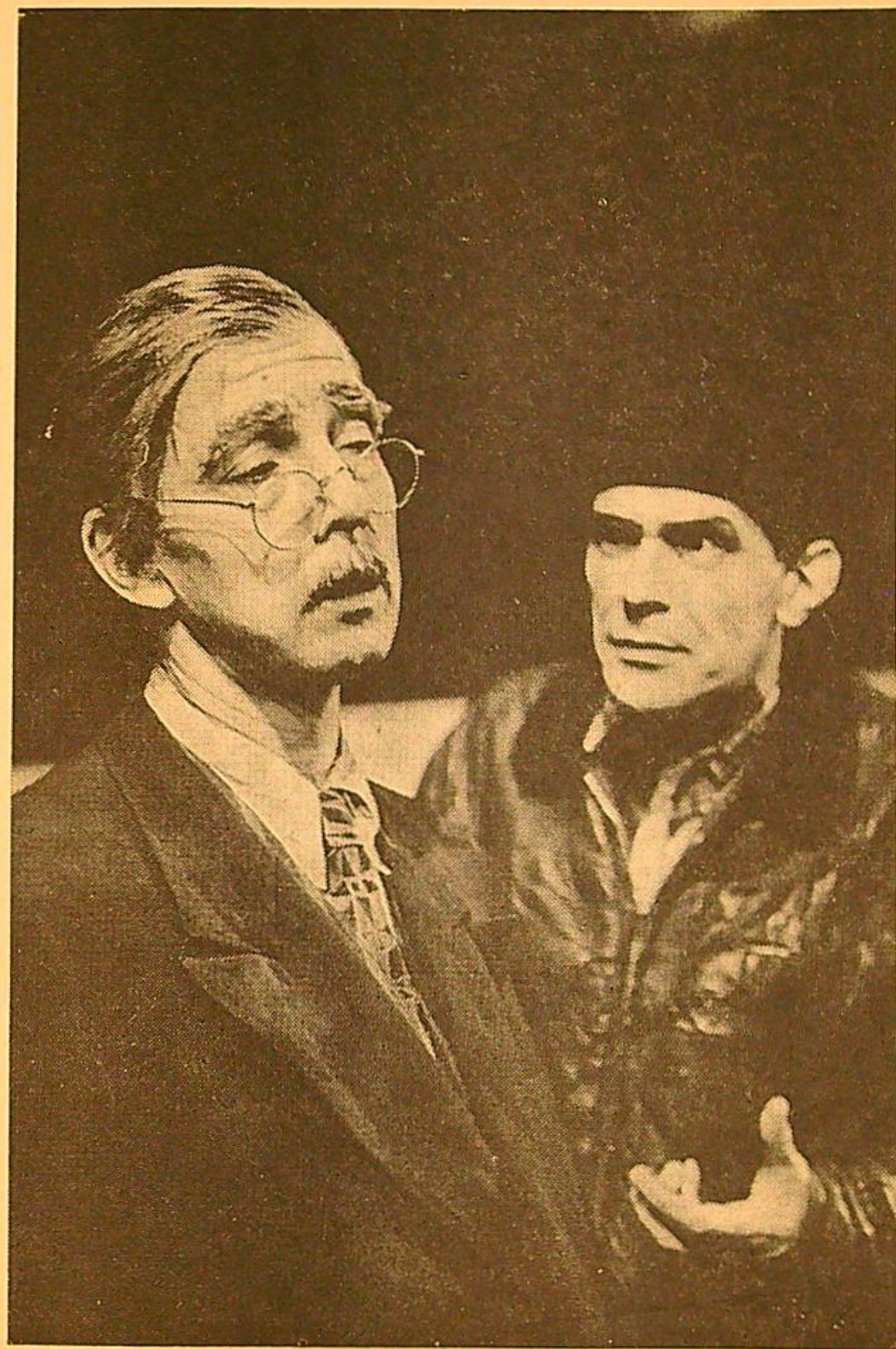
Vrátný	inž. D. Zakopal
Muž	M. Etzler
Voják	F. Řepa
Divka	R. Pacutová
1. dáma	D. Pacutová
2. dáma	L. Mrázková
Přírodovědec	J. Pacut
1. postava	M. Cichý
2. postava	J. Pacut
Mladá žena	A. Gebauerová
Hraje dechovka ZK ROH	

PODIVNÉ ODPOLEDNE Dr. Zvonka Burkeho

HRAJÍ:

Outěchová	M. Cichý
Svatava	L. Mrázková
Dr. Burke	P. Vondruška
Tichý	J. Pacut
Václav Václav	M. Etzler

PONDĚLÍ 14. SRPNA 1967

NA TÉMA SOUBOR

Každý ochotník má jedinou odměnu v potlesku diváka. Morální. Lze ji získat snadno i těžce. Někde se rozhodnou uvést tradiční veselohru, lehkou operetu a potlesk diváků zaručeně přijde. Hodnota takové odměny je jiná než té, kterou soubor musí vybojovat na náročném textu, v divadelním tvaru, který nepodává divákovi pomocné berličky k lehkému pochopení a bezstarostnému pobavení. To je případ souboru Ostrava-Hrušov, souboru zkušeného, s pevným režijním vedením a trvalou spoluprací s profesionálními umělci Státního divadla v Ostravě.

PODIVNÝ VEČER

Obě aktovky Ladislava Smočka tvoří podivný večer. Nejsou divadlem, jak je běžně známe u české realistické dramatiky, vytvářejí si zcela jiné spojení mezi divadlem a dílem, jinou divadelní konvencí. Smočkovy práce jsou spojeny těsně s pražským Činoherním klubem, kde měly svou premiéru a kdy také autor počítal s hereckými silami mladého souboru. Jeho první hra Piknik byla zahajovací premiérou činnosti tohoto divadla. Piknik brzy uvidíme i v českém filmovém zpracování. Obě dnešní aktovky těží z oblasti černé komedie, využívají principů grotesky i absurdity. Přesto, za zdánlivě nesmyslnými a podivnými postavami, s podivným, logice se často příčícím jednáním, vystupuje obraz lidské skutečnosti, jak ji známe, ale jak si ji někdy ani neuvědomujeme. Předpokladem celého večera je to, že divák přijme autorem nabízenou konvencí vidění jevištní reality. Jedině tak, je možné porozumět obrazné síle díla.

DIVADELNÍ SOUBOR STŘEDNÍ ZEMĚDĚLSKO- TECHNICKÉ ŠKOLY V BŘEZNICI

Alfréd Jarry:

KRÁL UBU

(volná úprava)

Režie: Andrej Krob

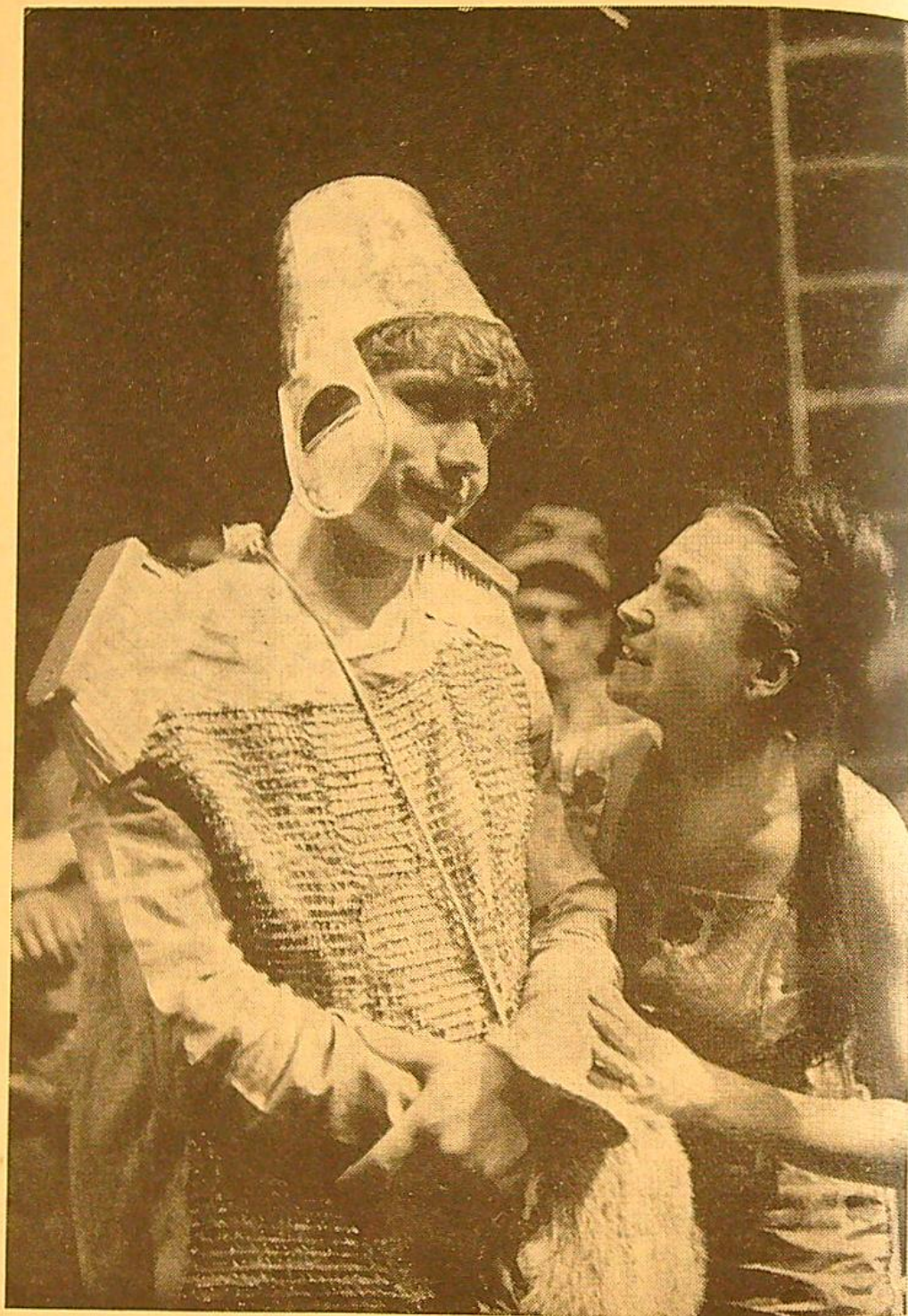
Vedoucí souboru: M. Mrázková

OSOBY A OBSAZENÍ:

Otec Ubu	Miroslav Jonáš
Matka Ubu	Milena Mrázová
Čuřislav	Zdeněk Pecka
Sloup	Tomáš Soukup
Klín	Jiří Vašák
Král	Bohuslav Krejčí
Královna	Marta Vystydlová
Hromoslav	Jiří Zvonař
Boleslava	Jiřina Picková
Ladislava	Helena Bartošová
Car	Václav Štěr
Medvěd	Lída Štěpánková

Dále účinkují: Zdeněk Cihelka, Jan Šula, Lída Štěpánková, Helena Bartošová, Jiřina Picková, Marta Vystydlová, Bohuslav Krejčí, Irena Konopásková, Marie Albrechtová, Bohuslav Prokop

Ú T E R Ý 15. S R P N A 1967

J'ACCUSE

Burcovatelská francouzská věta, to známé obviňuji, žaluji, z historie revolučních změn a nástupů generací a nových myšlenek, je typická i pro hru dnešního večera. Březnický soubor nemá prakticky žádnou historii, ani tradici. Věkovým průměrem to je nejmladší soubor všech 37 JH (nepočítáme-li dětské soubory). Režisér Andrej Krob vyslovil v souvislosti se souborem a jeho inscenací myšlenku, kterou stojí za to dále publikovat: „Mladý soubor je spíše jakousi dílnou, do které má přístup každý mladý člověk i když nemá zrovna předpoklady stát se dobrým hercem-amatérem.“ Ta věta je svým způsobem zvoláním j'accuse vůči skupině těch, kteří chápali ochotnické divadlo jen jako uzavřenou voliéru talentovaných jednotlivců, s níž je možno nahradit kteréhokoliv profesionála. Režisérův výrok je současně rozšířením hranic společenského poslání amatérského divadla.

SKANDÁL V DIVADLE THÉÂTRE DE L'OEUVRE

Odehrál se 10. prosince 1896 v Paříži, kde měla hra svou premiéru. Alfréd Jarry, příslušník pařížské bohémy, se obrátil svým cyklem o králi Ubu do oblastí, které byly dosud divadlu zakázány. Proto takový skandál a hra zmizela okamžitě z repertoáru. Myšlenka otce Ubu napadla Jarryho už v patnácti letech na lyceu v Rennes. Tam měl profesora fyziky (jmenoval se Hébert), který byl terčem posměšků. Říkalo se mu Père Hébé. Z toho vzniklo Ubu, tak nazval Jarry postavu své loutkové hry, kterou uváděl k pozlobení papá Hébé. V postavě otce Ubu ztělesnil lidskou živočišnost, ukrutnost lidské hlouposti, která se stala předmětem celého cyklu s otcem Ubu. A co připadalo francouzským měšťákům sprosté, vulgární, stalo se proroctvím, obrazem poměrů našeho století. Skandál však nebyl jen kvůli myšlenkám hry, ale také kvůli vyjadřovacím prostředkům, které autor zvolil.

Peter Chilver:

Hudba, text a verše

*Devět
skandálních příběhů
loupežníka
Dicka Turpina*

Musical

S T Ř E D A 16. S R P N A 1967

ROVNICE O DVOU NEZNÁMÝCH

X = Nemůžeme za svými znalostmi o anglickém amatérském divadle napsat znaménko rovná se. Těch Sedm dní v zemi buřinek a (Pavel Dostál jistě odpustí citaci titulu své reportáže ze seriálu v Amatérské scéně), které prožilo olomoucké studio v Anglii v London Borough of Havering — v divadle Queens Theatre, se spoustou zážitků a uměleckým úspěchem, nemohlo jistě přivést komplexní poznání anglického ochotnického divadla. Máme, díky Evě Machkové některé znalosti o anglickém divadle, o zkušenostech s dětskou estetickou výchovou, ale to všechno ještě nevyjadřuje ono X v rovnici. Příjezd anglického souboru do Hronova je dalším krokem v řešení naší rovnice. O to výraznějším, že jde o soubor mladý, kde pracují lidé ve věku 15—20 let. Stejně jako celý náš život hledá kontakty se světem, se vším co z něho lze dobrého získat, hledá nová spojení i amatérské divadlo. Často pracně, se slovníky v rukou, se dorozumíváme a dočítáme o zkušenostech, které mají jinde. Důležité je, že slovník už je na Hronově potřeba.

Y = Druhá neznámá je vlastní představení, které má u nás československou premiéru v anglickém jazyce. Profesor londýnské všeobecné školy Petr Chilver napsal tuto hru přímo pro potřeby divadelního studia mladých. Hudební divadlo má všude ve světě obdivovatele, nadšené diváky. I naše soubory čeká utkání s hudebním divadlem, k němuž (nepočítáme-li operety) přistupujeme opatrně, někdy i se strachem. Divadlo se dělá pro diváky a větší počet amatérských musicalů na sebe nedá dlouho čekat. Naše Y je vlastně umocněno na druhou, protože neznámou pro nás není jen Chilverovo dílo, ale i musical sám.

PŮTE

Komedie o ukrutnostech krále Václava a žertvě Jana Nepomuckého s veselými
mezihrami, předvedená s vlastními názory našich kumštýřů
a dospívající proto i k neobyčejnému konci

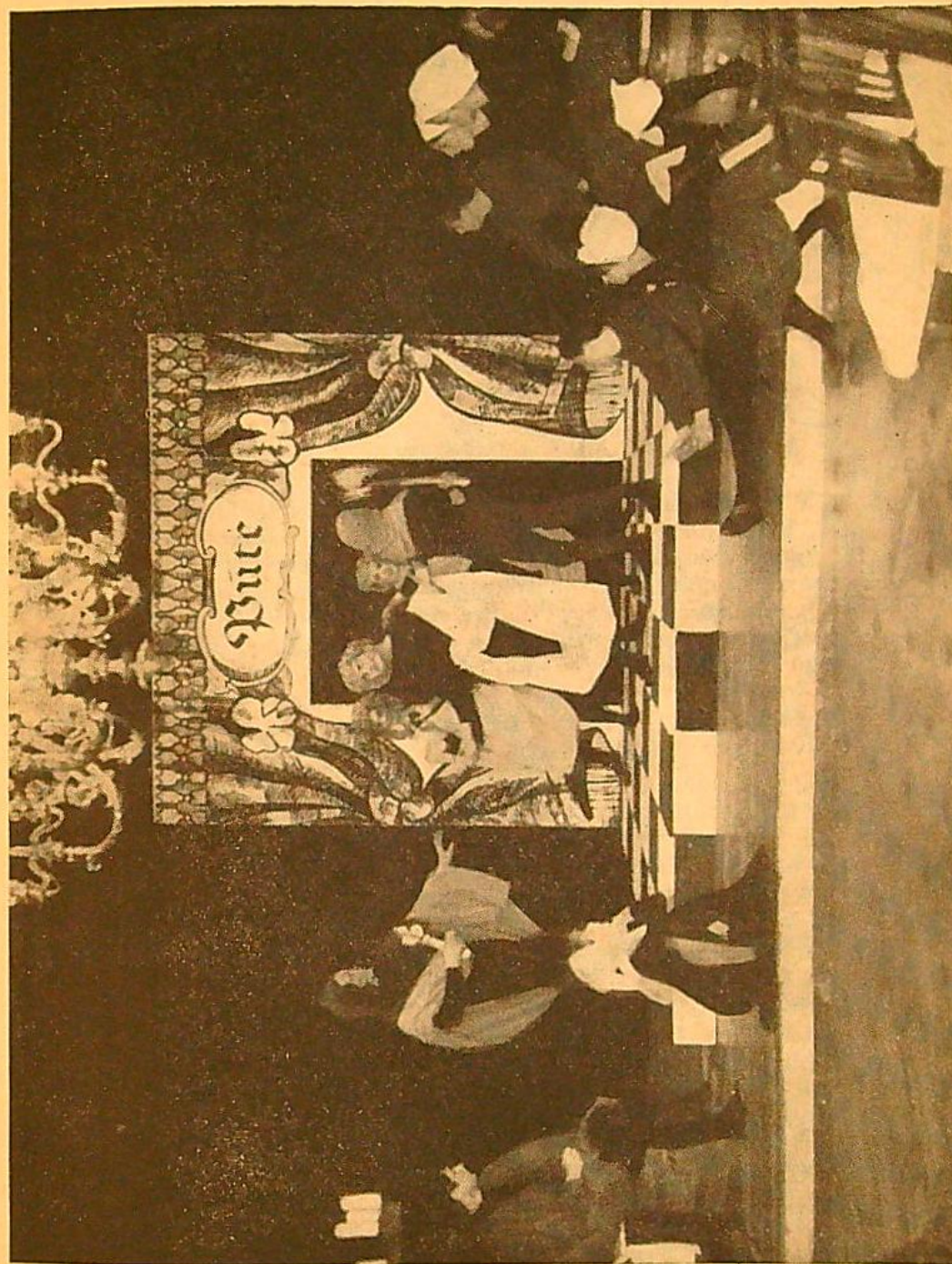
Přeložili: E. Rosenbaumová a R. Skutálek
Text prologu: V. Livorová Scéna: M. Kavec Hudba: T. Launer
Choreografie: H. Horňáková

OSOBY A OBSAZENÍ:

Prologus	V. Livorová
Jan Nepomucký	M. Žarnovický
Král	M. Bobuľa
Kat	M. Való
Královna a I. anděl	J. Plichtová
Prozřetelnost a II. anděl	V. Turzonovová
Spravedlnost	E. Molnárová
Lid	D. Pleslová, L. Kaplanová, K. Heribanská, J. Kubáčová, V. Sirotko, S. Marko, J. Tlsták, M. Hysko
Kněz	M. Melek
Šlechtic	J. Masarik
Interludium o sedlákovi a pánovi	
Sedlák	S. Marko
Pán	M. Hysko
Dráb	J. Tlsták

Hudba: T. Launer, klavír — J. Sulík, bicí — A. Hodál, basa —
V. Vavro, flauta — A. Hudec, hoboje — R. Vacho, kytara

Č T V R T E K 17. S R P N A 1967

Pro Hronov je bratislavské divadélko Úsměv novou tváří. Ne však pro ty, kteří se zájmem sledovali činnost souborů malých jevištních forem. Ti si jistě vzpomenu na celostátní přehlídku v Ústí nad Labem, v roce 1963, kde rovněž hrálo divadélko Úsměv. Bezprostřednost sdělení, autentičnost vyjádření, kterou pořady malých forem měly, přivedla soubor — jistě ne náhodně — k lidovým hrám. Není to dobová móda, ale potřeba hledat inspirace v nových dramaturgických oblastech. Komedii, kterou uvidíme, předvádějí herci podle vlastních názorů a proto vede k neobyčejnému konci. Tento podtitul napovídá víc než sáhodlouhé komentáře režijního záměru. (Pokračování)

CHUDÉ DIVADLO

Ze sborníků a starých antologií se znovu stěhují na jeviště staré lidové hry baroka. Lidové divadlo bylo chudé divadlo. Nemělo nákladné dekorace, ani herce profesionály, nákladné kostýmy a často neznalo ani jména svých autorů. Přesto bylo divadlem, kde existovalo pevné spojení diváka a divadla, kdy divák chápal divadelní realitu zbavenou barokní iluze, bezprostředně a bez zábran. Akce, pohyb, slovo, musily vyjádřit všechno bez podpory oslnivých prospektů, překvapivých technických efektů.

Hry o Janu Nepomuckém jsou typické pro baroko. Řada jezuitských školních divadel hrála hry o Janu Nepomuckém. Jsou doloženy v Praze (1689), Litomyšli i v Klatovech. Jan Nepomucký byl oficiálně propagovaným světce, měl představovat novou, katolickou tradici českého národa. Roku 1729 bylo jeho slavné svatořečení a pod vlivem těchto událostí vznikly i lidové hry na toto téma. Českou hru o Janu Nepomuckém publikoval v Českém lidu sběratel Josef Král a do poznámek uvedl, že ještě v polovině 19. století se hrála v okolí Vamberka. Lidová hra však neměla znaky oněch velkých barokních slavností, za to byla dramatictější, koncentrovanější, místy i sentimentální, divadelně účinná. Králův přepis převzal do své knihy Selské čili sedlské hry českého baroka, Zdeněk Kalista. Stojí za to ho přečíst a porovnat se slovenským představením.

Anton Pavlovič Čechov:

MEDVĚD

Překlad: Zora Jesenská

Režie: Lubomír Vajdička

Světla: L. Krajčír

Zvuk: inž. K. Jaura

Text sleduje: Ž. Zambojová

OSOBY A OBSAZENÍ:

Jelena Ivanovna Popovová,

vdovička, statkářka

Viola Kováčová

Krigorij Stepanovič Smirnov,

statkář

Jozef Starosta

Luka, lokaj u Popové

Milan Žalman

Č T V R T E K 1 7 . S R P N A 1 9 6 7

2 X JEDNO MĚSTO (Pokračování)

Druhým, hronovským divákům už známým, souborem z Bratislavy je OB Bratislava - Nivy. Masopustní hry Hanse Sachse a loňská Mandragora znamenaly nejen dramaturgický podnět, ale vyznačovaly se také citem pro styl i velkou pohybovou kulturou. Tyto dvě vlastnosti jsou stále ceněny jako drahé koření, které je pro kvalitu každé inscenace nezbytné. Dramaturgie souboru je stále znovuvracení k oblastem, které čas odsunul na vedlejší kolej. Tyto návraty, inscenačně novým způsobem zhodnocené, jsou příspěvkem k obnovování kontinuity, celistvosti světové dramatiky. Divadelní amatérská Bratislava oběma soubory dokumentuje další fázi slovenského amatérského divadla, kterou představují právě mladí.

DRUHÁ TVÁŘ A. P. ČECHOVA

Ruský dramatik je našim čtenářům především znám ze svých dramat: Racek, Tři sestry, Strýček Váňa a Višňový sad, které založily onu pověstnou čechovovskou linii v dramatu, s níž se dosud vyrovnává i současné světové drama. Neprávem zůstávají ve stínu těchto her aktovky s bystrým ironickým společenským postřehem. Medvěd je jejich typickým zástupcem, vedle Bankovního jubilea nebo Námluv. Kritické zaměření aktovek souvisí s Čechovovou rozsáhlou povídkovou tvorbou. Mnohé dramatizované povídky se hrají dnes na sovětských jevištích. Již první rukopisný časopis, který Čechov vydával jako student, Zaika (= Kokta) prozradil autorovo nadání. Nástupní tribunu mnoha Čechovových povídek se staly nejrůznější humoristické časopisy, Strekoza (= Šídlo), Budil'nik (Budíček) a mnohé další. Pro postavy svých aktovek si tu autor vytvořil široké zázemí; s velkým bohatstvím typů a figur své společnosti, které pak ožily na půdě divadla. Aktovky jsou druhou a rozhodně nepominutelnou částí Čechovova dramatického díla.

DIVADLO PRO 111 PARKU KULTURY A ODDECHU,
ČESKÉ BUDĚJOVICE

Eugène Ionesco:

Třeštění ve dvou

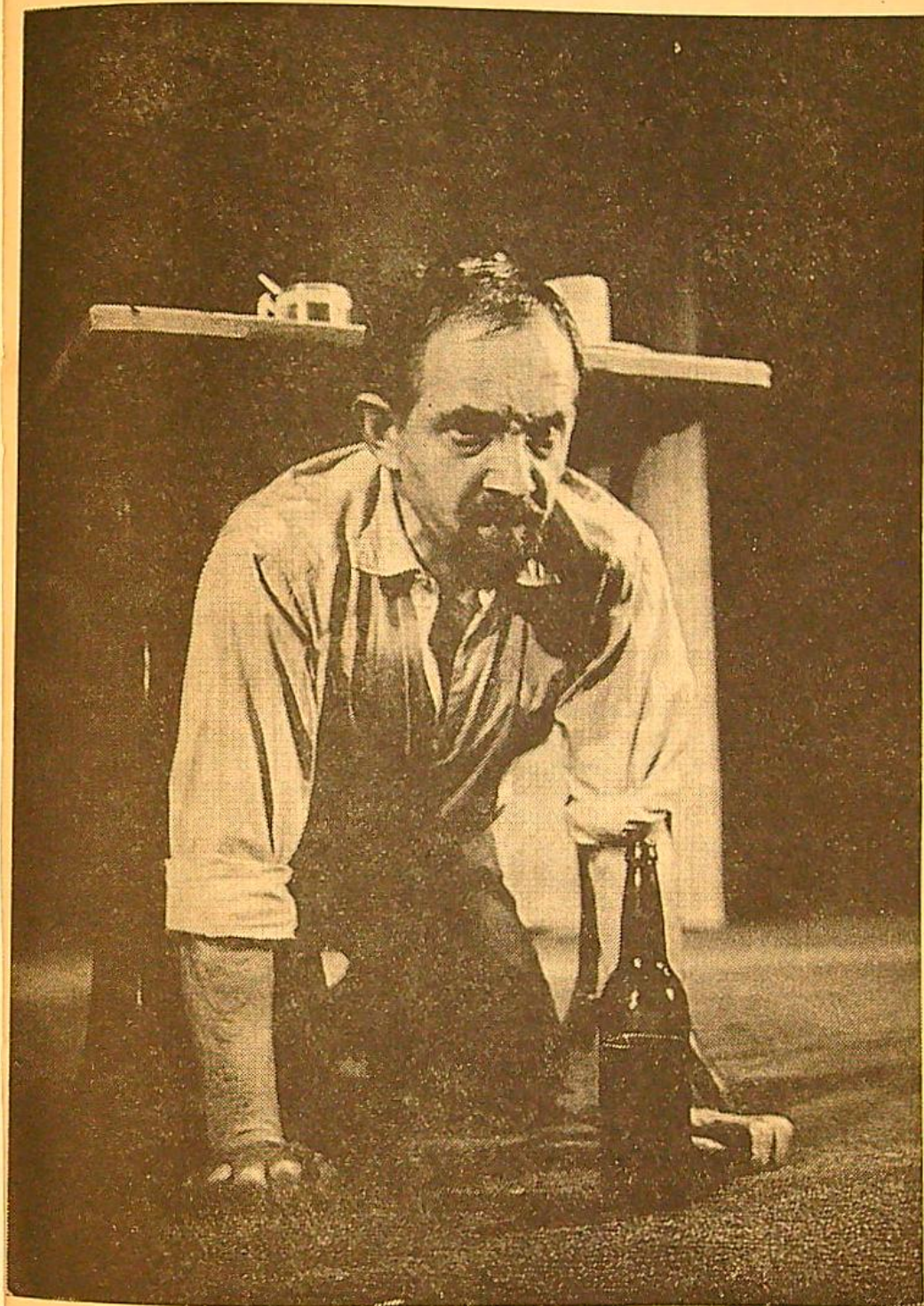
Režie: Milan Fridrich j. h.

Scéna: manželé Dvořákovi

HRAJÍ:

Jiřina Baštová
Antonín Bašta
Ada Smolek
Ladislav Huml
Jana Průšová

Č T V R T E K 17. S R P N A 1967

TŘEŠTĚNÍ JAKO PROGRAM

Se jmény herců divadla pro 111 z Českých Budějovic, i s jejich režisérem, jsme se setkali předloni v inscenaci Starosty od Gerta Hofmanna. Tehdy ještě pod hlavičkou souboru Zeyer. S touto inscenací byli na festivalu v jugoslávském Hvaru. Pak nastudovali Mrožkovy Policajty. Třeštění ve dvou má charakter programové inscenace. To proto, že divadlo grotesky, černá komedie a divadlo absurdity se staly tvůrčím polem práce souboru. Je jistě vymoženost amatérského divadla, že si tak vyhraněný profil může dovolit mimo Prahu, bez hrozby finančních hledisek i za cenu diferencovaného okruhu diváků.

TŘEŠTĚNÍ JAKO OBRAZ SVĚTA

Ionescův životopis je suchý a nudný. Narodil se roku 1912 v Rumunsku, dětství prožil ve Francii, pak se vrací domů, ale před hrozbou války v roce 1938 emigroval do Paříže, kde se trvale usadil. Píše elegie, essey i kritiky a nikdo ho skoro nezná. Do premiéry Plešaté zpěvačky v roce 1950. Od té doby zaplavuje tisk polemikami, traktáty, z nichž by se daly sestavit celé knihy a všechny do jednoho jsou obrazem jeho tvůrčího programu. „Pro mne je divadlo projekcí vnitřního světa na scénu“, píše Ionesco další vyjádření své tvůrčí konfese. Vnitřní skutečnost je stejně reálná jako ta vnější, smyslově ověřitelná a popsitelná. V tom je i základní vtíp k pochopení Ionesca. Vnitřní pocity, představy, vyjadřuje autor imaginací, která však není v kontextu s tradičním způsobem vnímání divadla. Třeštění ve dvou je obraz autorova pocitu lidské existence. Je to jeho osobní vise. Možnost dorozumění je v divákovi, jeho fantasii i v ochotě ke spoluúčasti.

DRAMATICKÝ ODBOR HÁLEK ZK ROH DOPRAVY A SPOJŮ
NYMBURK

Eduard Albee:

Kdo se bojí Virginie Woolfové

Režie: Jan Paulů

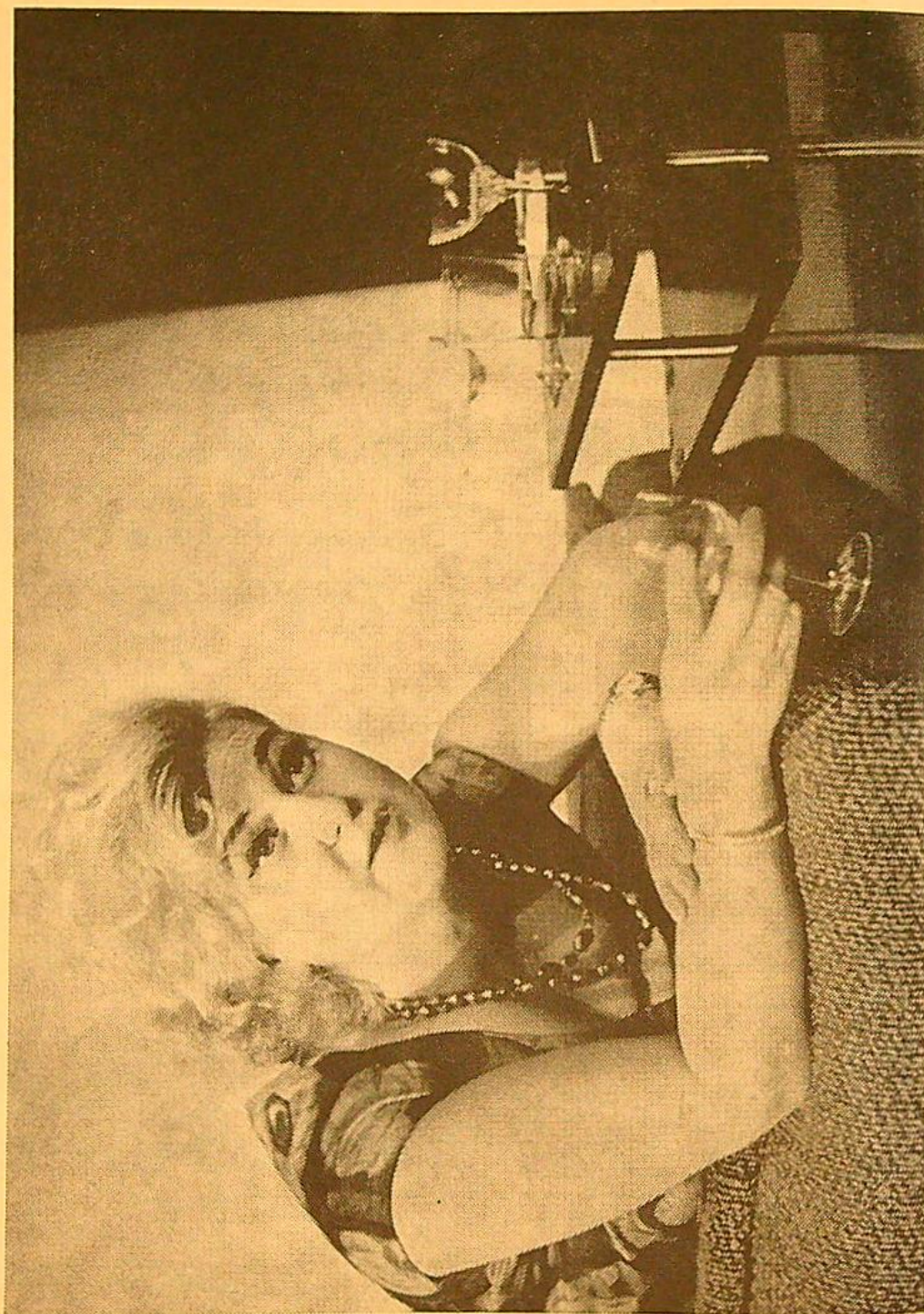
Překlad R. a L. Pelarovi

Technická spolupráce: Jan Krupička a Jan Kolář

OSOBY A OBSAZENÍ:

Marta	Madla Kubáčková
Drahunka	Lída Kaňková
Jiří	Zdeněk Ulrich
Nick	Zdeněk Švec

P Á T E K 18. S R P N A 1967

107 KRÁSNÝCH LET

Krásných proto, že opravdový zájem o divadlo může udělat člověku v každém roce, ať strastném či spokojeném, několik hezkých chvil. 107 proto, že divadelní soubor Hálek v Nymburce byl založen v roce 1860 a s Hálkovým jménem je spojen dodnes. Objevuje se na Hronově nově i autorova hra, která zde dosud hrána nebyla. Při přečtení jména režiséra si mnohý vybaví populární veselohru Slovo má babička. Její autor Jan Paulů je režisérem tohoto představení. Albee klade vysoké nároky, dramaturgie souboru je však zřejmě záměrně vyhledává. Mezi tituly posledních let najdeme i drama Tennessee Williamse a jiné náročné hry.

JE PROČ SE BÁT

Do titulu této hry amerického dramatika se dostalo jméno anglické spisovatelky Virginie Woolfové. Její umělecký zjev vzbuzuje ještě teď, mnoho let po její smrti, živý zájem i polemiku. (Woolfová skončila svůj život v roce 1941 sebevraždou). Její práce jsou vyjádřením lidského nitra, psychiky, v životě pečlivě zastírané vášně i afekty vylézají na světlo ve vší nahotě. Člověk má strach z odhalování takových věcí, má strach ze svého nitra. A v této souvislosti se Woolfová dostává do titulu hry (který si některá divadla u nás v dobré víře, že to bude srozumitelné a názorné, upravila na Kdopak by se Kafky bál.) Albeeho hry jsou neustálou kontrontací člověka se základními skutečnostmi jeho života, lámou v něm hradbu samolibosti, která mu brání pochopit sebe a svou situaci. Taková byla loňská aktovka Stalo se v zoo, takové jsou i další hry, jako je Americký sen nebo Maličká Alice.

Hans Sachs:

Masopustní hry

Překlad: Alice Valentová — Jiří Aplt

Režie: Svetozar Chytil

Scéna: K. Ševčík

Prolog: Svetozar Chytil

Hudba: JUDr. M. Havelka

OSOBY A OBSAZENÍ:

KOCOURKOVSKÉ PRÁVO

Hňup	Jaroslav Kubík
Troup	František Kučera
Ťulpas	Dr. Vlastimil Robeš
Zloděj	Svetozar Chytil

VELKÁ LÁSKA

Sedlák Honza	Jan Forejtár
Jeho žena	Mírka Forejtarová
Sousedka	Jarmila Romanová
Soused	Milan Klement

SPRAVEDLIVÉHO NEPÁLÍ

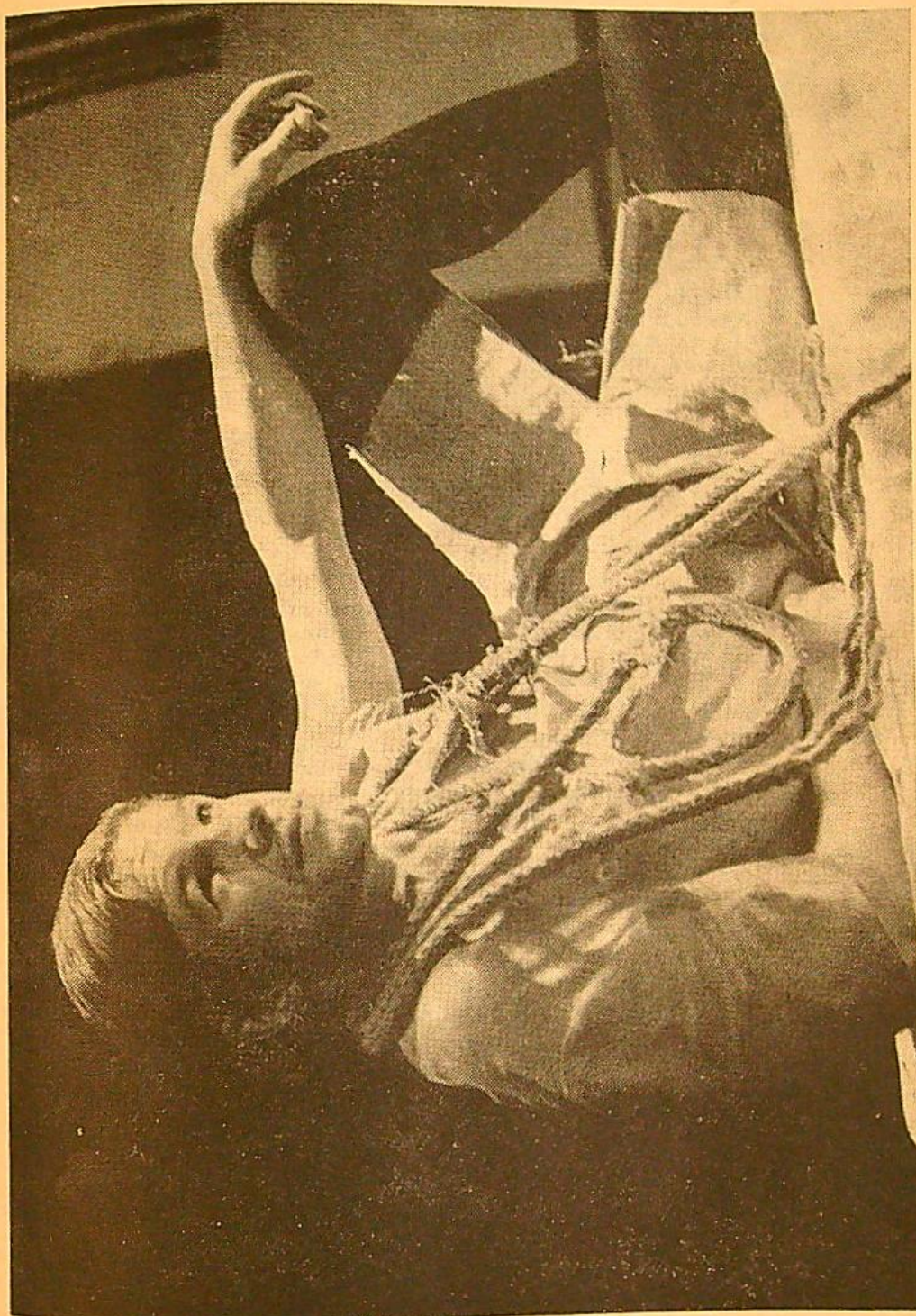
Sedlák	Jan Forejtár
Selka	Vlasta Chytilová
Kmotra	Mírka Forejtarová

ŽÁRLIVÝ SEDLÁK V OČISTCI

Opat	Dr. Vlastimil Robeš
Mnich Oldřich	Jaroslav Kubík
Sedlák	Jan Forejtár
Selka	Vlasta Chytilová
Řepař	Miloš Pitela
Precliček	František Kučera

Mezi I. a II. hrou je vložen šprým: Kocourkovští sedláci
Přestávka po Velké lásce

S O B O T A 19. S R P N A 1967

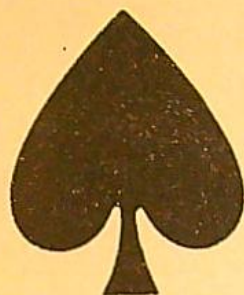

DILEMA

Další soubor letošní přehlídky, tak zvané maloforemní provenience, vyškovské divadlo Za branou řešilo svůj přechod z oblasti estrád a kabaretů právě prostřednictvím Hanse Sachse. Krátký sevřený útvar frašky 16. století tu působí jako katalysátor přechodu do další divadelní oblasti. Řešení dilematu, kterým prochází většina souborů vyškovského typu, nese s sebou ná-
mahu a velkou potřebu vytrvalosti. Proces, kterým divadélko Za branou prochází, jen potvrzuje to, že malé formy i ono tak zvané velké čili opravdické di-
vadlo, řečeno archaickým termínem, jsou spojitě ná-
doby, které od sebe už nikdo nikdy neodtrhne.

MISTŘI PĚVCI NORIMBERŠTÍ

Hrdinou Wagnerovy opery Mistři pěvci norimberští je autor masopustních her, norimberský měšťan, básník i zpěvák Hans Sachs. 4200 písní, 1700 žertovných příběhů, 208 divadelních her, mezi nimiž vynikají masopustní frašky, je tvůrčí bilance tohoto autora. Velké měšťanské oslavy, zpěvácké slavnosti, podnítily tvůrčí aktivitu mnoha norimberských občanů, kteří si tak vy-
sloužili onen název — mistři pěvci. V masopustních fraškách se autor nevyhýbá hrubozrnnému vtipu a choullostivé situaci. Frašky vedle bystrého reálného po-
střehu obsahují i mravní naučení. Proto J. W. Goethe nazval Sachse — „Ein didaktischer Realist“. Didak-
tický realista — nic přesněji a výstižněji nemůže Sachse vyjádřit. Autor byl i režisérem svých her, dob-
ře znal inscenační praxi své doby, a jeho hry obsahují ve značné šíři i scénické poznámky, které se do té
doby objevují v textech jen sporadicky.

SLAVNOSTNÍ UKONČENÍ
37. JIRÁSKOVA HRONOVA
V SOBOTU 19. SRPNA 1967
PO VEČERNÍM PŘEDSTAVENÍ
ASI VE 22.30 HODIN

VYHLÁŠENÍ VÍTĚZŮ 37. JH,
PŘEDÁNÍ CEN A DIPLOMŮ

ŠTÁB 37. JIRÁSKOVA HRONOVA:

Miloslav Kubálek, předseda, ředitel KOS, Hradec Králové
Jaroslav Šindelář, vedoucí divadelního odboru ÚDLUT, Praha
Jarmila Nosková, odbor školství a kultury VěKNV, Hradec Králové
Jaroslav Polda, KOR, Hradec Králové
Jan Kliment, krajský výbor ČSM, Hradec Králové
Ladislav Rychetský, Okresní národní výbor, Náchod
Ladislav Lelek, Okresní odborová rada, Náchod
Josef Vavříčka, KOS, Hradec Králové
Miloslav Benda, Městský národní výbor, Hronov
Vladimír Semelka, Okresní osvětový dům, Náchod
Josef Kolman, závodní klub ROH MAJ, Hronov

POROTA 37. JIRÁSKOVA HRONOVA

Porota, která vybrala pro 37. Jiráskův Hronov soubory ze 4 mezikrajských přehlídek (Krnov, Jablonec nad Nisou, Tábor a Spišská Nová Ves), bude v tomto složení i porotou 37. Jiráskova Hronova:

Jiří Beneš, předseda ústřední sekce pro divadlo, Praha
Zdeněk Dinter, dramaturg Realistického divadla, Praha
Jarmila Drobná, dramaturg Divadla E. F. Buriana, Praha
Petr Hirsch, redaktor, Bratislava
Olga Lichardová, vedoucí divadel. odd. Osvětového ústavu, Bratislava
Jaroslav Šindelář, vedoucí divadelního odd. ÚDLUT, Praha
Josef Vavříčka, člen ústřední sekce pro divadlo, Hradec Králové

REDAKCE ZPRAVODAJE 37. JH

Jiří Bílý, ÚDLUT, Praha
Petr Průša, prom. hist., Hradec Králové
Alice Židlická, Dům kultury a vzdělání, Hradec Králové

13. srpna 1967 (po představení souboru PIRKO) seminář o dětském divadle pro členy klubů a účastníky přehlídky.

Vede Jindra Delongová — v 11.30 hod. v ZK ROH MAJ Slávie

18. srpna 1967 setkání ústřední poroty se členy klubů a účastníky přehlídky (hodnocení průběhu 37. Jiráskova Hronova a mezikrajských přehlídek) — ve 14 hod. v ZK ROH MAJ Slávie.

Kluby pracují v pondělí, úterý, ve středu, pátek a sobotu.
Ve čtvrtek je volný den.

Vedoucí klubů:

Režijní: Sv. Skopal, Miloš Pietor, Zdeněk Dopita

Herecký: Al. Müller, Miriam Budová

Mladých: Jan Voráček, Vlado Sýkora

Porotců: Miroslav Etlzer, Jaroslav Černý

Podle potřeby bude pracovat dramaturgická poradna,
kterou povede V. Sochorovská, redaktorka DILIA

Každý den v průběhu 37. Jiráskova Hronova:

20.00 hodin vítání souboru
před Jiráskovým divadlem

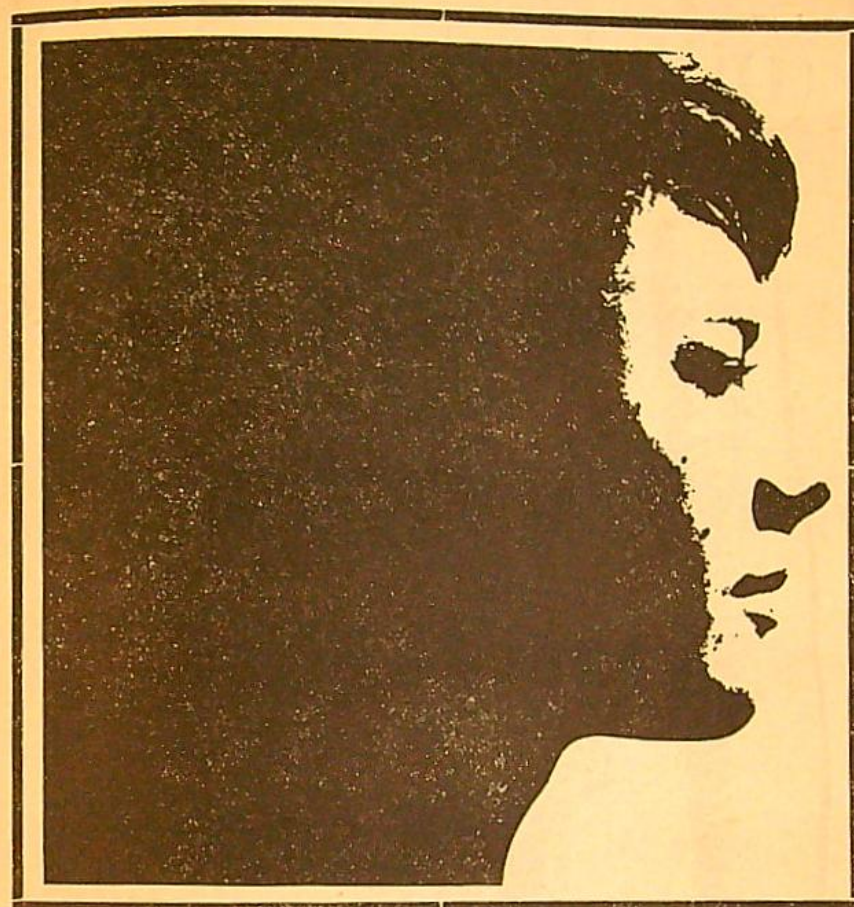
13.00 hodin závěrečné setkání
souboru s představiteli
města Hronova
(zasedací síň MěstNV)

23.00 hodin beseda patronů
se soubory (malý sál a
klub mladých v JD)

Program patronátních závodů
a klubů denně na velkém i ma-
lém pódiu v parku (odpoledne
i večer) společenské večery
v ZK MAJ Slávie po večerním
představení

PROGRAM 37. JIRÁSKOVA HRONOVA vydal štáb
37. JH. Redakce Petra Průši a Jiřího Bílého. —
Fotografie Karel Minc. — Obálka a grafická úprava
Jiří Zhibo. — Vytiskly MTZ, provoz 413 Hronov.
N-05*71561

Na shledanou
na 38.
Jiráskově
Hronově

Dilia

ČESKOSLOVENSKÉ DIVADELNÍ A LITERÁRNÍ
JEDNATELSTVÍ, VYŠEHRADSKÁ 28, PRAHA 2,
NOVÉ MĚSTO

ROZMNOŽUJE

dramatickou literaturu: Klasickou
i moderní — původní i cizí — kabaretní
scénky — literární pásmo —
hry pro děti a mládež —
loutkové hry

ROZMNOŽUJE A PŮJČUJE

hudební materiály operní — operetní —
muzikálové — scénickou hudbu.

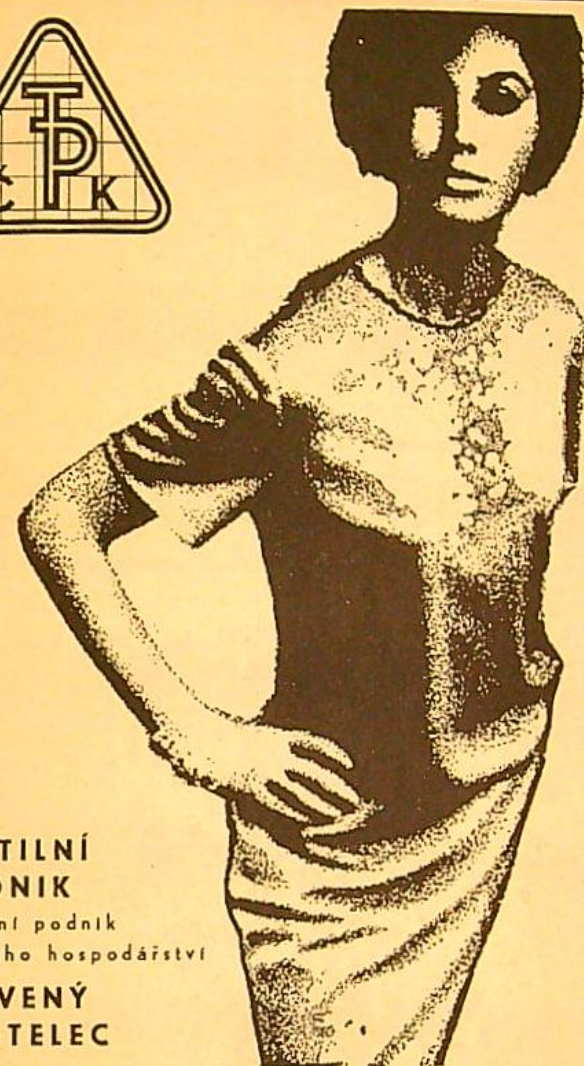
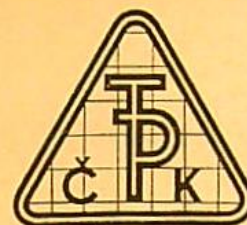
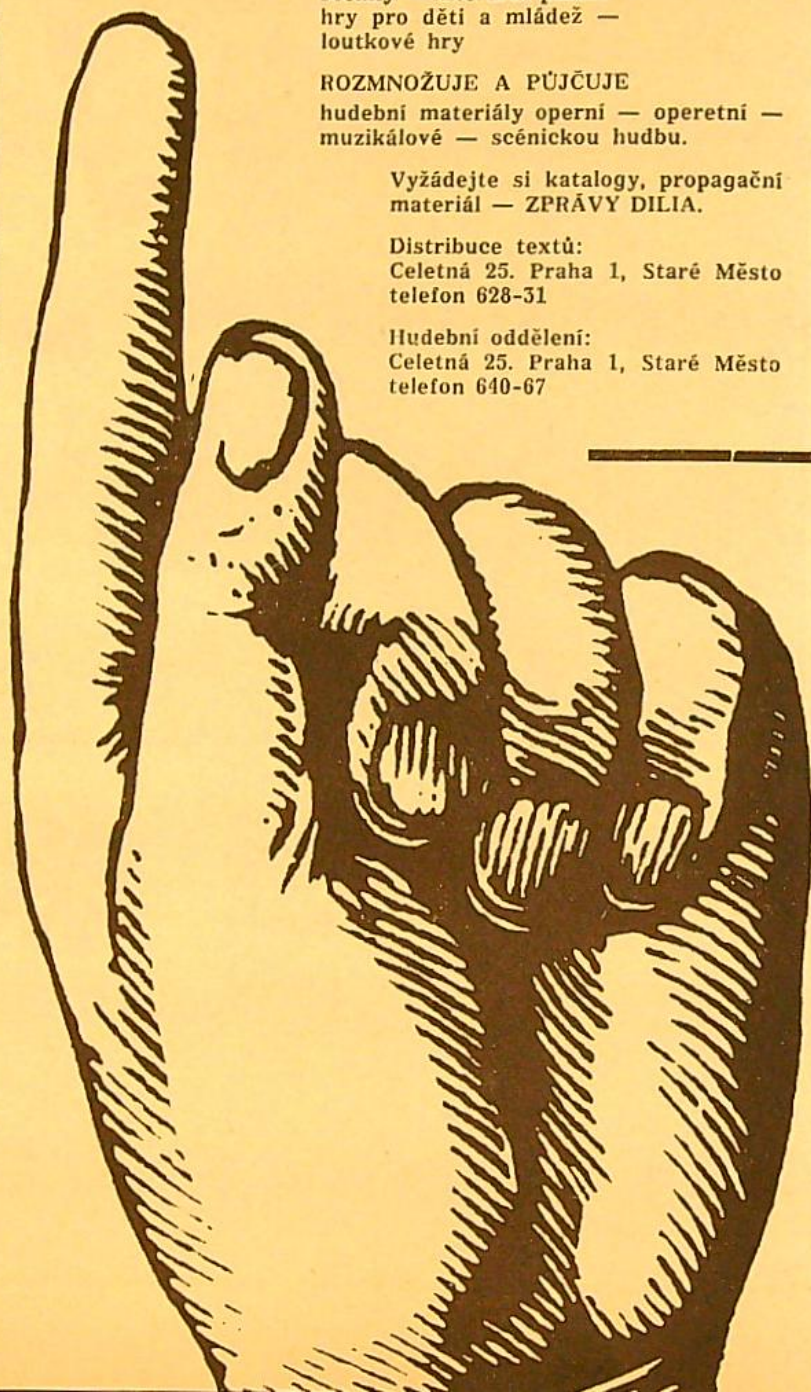
Vyžádejte si katalogy, propagační
materiál — ZPRÁVY DILIA.

Distribuce textů:

Celetná 25. Praha 1, Staré Město
telefon 628-31

Hudební oddělení:

Celetná 25. Praha 1, Staré Město
telefon 640-67

TEXTILNÍ PODNIK

okresní podnik
místního hospodářství

**ČERVENÝ
KOSTELEČ**

POSKYTUJE SLUŽBY:

Zakázkové šití oděvů a prádla —
zakázkovou výrobu — opravy
klobouků — opravy obuvi a pun-
čoch — opravy pneumatik
a protektory pro osobní vozy —
úschovu a opravy kožešin.

VYRÁBÍ:

Pánské a dámské pláště —
dámské halenky — dámské prádlo,
pánské košile — autopotahy,
sedačky na židle, kovová těliska
na knoflíčky — skládací deštníky
SIMPLE.

V našich fotoateliérech a laboratořích Východočeského kraje vám provedeme rychle a kvalitně všechny druhy fotografických prací.

PORTRÉTNÍ FOTOGRAFIE — snímky všeho druhu:
svatební — školní tabla — dětské série — portréty —
občanské průkazy — řidičské průkazy — pasy

REPORTÁŽNÍ SLUŽBA:
rodinné události — svatby — společenské zábavy —
dětské reportáže v bytě

SLUŽBA FOTOAMATÉRŮM:
vyvoláváme — kopírujeme — zvětšujeme

PRŮMYSLOVÁ FOTOGRAFIE
PRO POTŘEBY ZÁVODŮ A OBCHODŮ:
černobílé a barevné fotografie všech velikostí —
barevné diapositivy výrobků průmyslového zařízení
pro výstavy a propagace

ŠKOLNÍ SKUPINY:
Na základě objednávek škol provedeme fotografování tříd

Provozovny VD Fotografa v okrese Náchod:
Náchod, Hurdálkova 378, Hronov, Marxova 527,
Jaroměř, náměstí 59, Jaroměř, Zd. Nejedlého 28,
Česká Skalice, ul. VŘSR 103,
Červený Kostelec, Jiráskova 242

**FOTOGRAFIE • VD • PARDUBICE
TŘ. 7. LISTOPADU 237 • DŮM SLUŽEB**

POSTARÁME SE O VAŠE POHODLÍ, OBČERSTVENÍ A STRAVOVÁNÍ

DOPORUČUJEME

**TEPLICKO-ADRŠPAŠSKÉ
SKÁLY**

HOTEL ORLÍK
Teplice nad Metují
HOTEL SKALNÍ MĚSTO
Dolní Adršpach
HOTEL LESNÍ ZÁTIŠÍ
Dolní Adršpach

CHATU HVĚZDU
u Police nad Metují
Skalní útesy — kaple —
jedinečný výhled do okolí

RESTAURACI PEKLO
u Nového Města nad Met.
Chata projektovaná národním
umělcem Dušanem Jurkovičem —
stylový interiér

ORLICKÉ HORY
vyhledávané v zimě a v létě
pro svou slunnou pohodu a klid
Příjemnou dovolenou
zajistí hotely:

ORLICE — PRAHA
PANORAMA
CHATA ALBA
NÁRODNÍ DŮM v Deštné

**RESTAURACE
NÁCHOD**

PŘI VÝLETECH A VYCHÁZKÁCH DO OKOLÍ HRONOVA (I JINDE!)

Mám radost! Ze dvou medailí LVT za naše nové košiloviny pro letní období a volný čas. Jsou to materiály z čisté bavlny GALANT a ARIZONA a ty představují moderní porézní letní košiloviny s vynikajícími vlastnostmi (lehkost, savost, snížená mačkavost a stálost fazóny). A ještě něco!

Tohle pro vás vyrábějí bavlnářské závody

*** TEPNA NÁCHOD ***

STAVOSTROJ

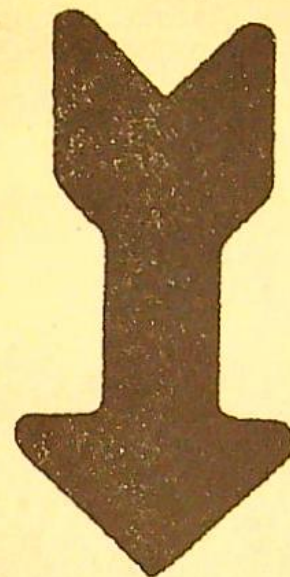
národní podnik, nositel řádu Práce, NOVÉ MĚSTO NAD METUJÍ

přijme pro nový závod za výhodných platových podmínek kvalifikované pracovníky těchto profesí:

ZÁMEČNÍKY

AUTOMECHANIKY

POMOCNĚ
DĚLNÍKY
NA
ZAPRACOVÁNÍ
PRO ŘEZÁRNU
A SLÉVÁRNU

SVÁŘEČE
ELEKTRICKÝM
OBLOUKEM
(státní zkoušky)

OPRAVÁŘE
OBRÁBĚCÍCH
STROJŮ

SOUSTRUŽ-
NÍKY

FRÉZAŘE

Ubytování pro svobodné zajištěno v novém moderním internátě.
Podrobné informace podá osobní oddělení, telefon 19, linka 216.

*Tajemství, které je ukryto
v dnešním oříšku nejsou
Popelčiny plesové šaty,
ale dokonalé speciální
motorky, selsyny, tacha
a servomotorky - a to
dokáží vyrobit jen
v Náchodě v n. p. MEZ*

PRO TUTO PŘESNOU VÝROBU POTŘEBUJEME:

SOUSTRUŽNÍKY ZÁMEČNÍKY A BRUSIČE
za výhodných pracovních a platových podmínek.
Zájemci se mohou hlásit na osobním oddělení

MEZ NÁCHOD

PRAMEN

**NÁŠ CÍL:
SPOKOJENOST
ZÁKAZNÍKŮ!**

**SLOUŽÍME • VYRÁBÍME
NABÍZÍME • ZÁSOBUJEME**

SLOUŽÍME

široké veřejnosti v našich prodejnách
PRAMEN v Náchodě, Hronově, Novém
Městě nad Metují, Červeném Kostelci,
Polci nad Metují, České Skalici, Broumově
a Jaroměři.

NAVŠTIVTE prodejny PRAMEN -
budete spokojeni!

VYRÁBÍME

pro Vás

- mléčné lahůdky - polotovary -
- lahůdky studené kuchyně -
- cukrářské speciality -
- masové speciality -

OBDRŽÍTE v širokém výběru ve specializu-
vaných prodejnách lahůdek, mléčných
jidelních, cukrářských a v prodejnách
potravin.

NABÍZÍME

Vám výhodné služby

- ranní donášku mléka a pečiva -
- donášku potravin až do bytu -

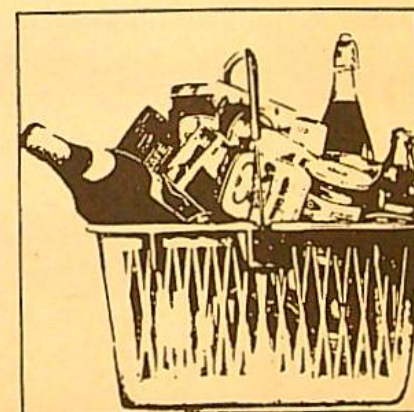
- nákupy do tašky - zásilkovou službu
- dárkovou úpravu zboží -

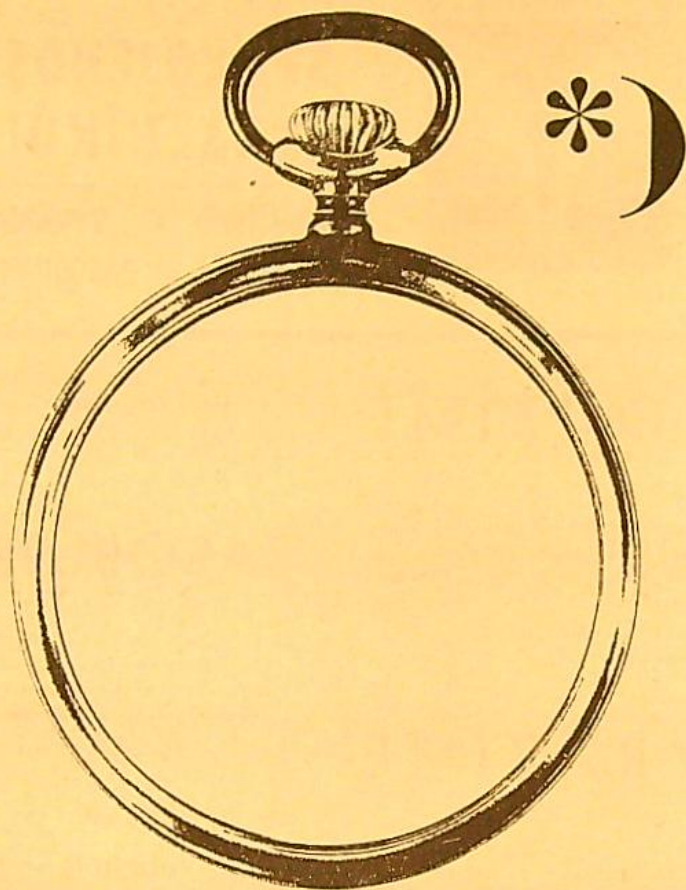
INFORMACE poskytne každá prodejna
PRAMEN!

ZÁSOBUJEME

ze svých velkoobchodních skladů prodejny
státního i družstevního obchodu, restaurace
a družstevní pohostinství, závodní jídelny,
nemocnice, internáty a školní kuchyně.

POTRAVINY
státní obchod - Náchod

**) Tak takové určitě ne! Ale ty pravé, elegantní, spolehlivé a kvalitní najdete ve všech prodejnách KLENOTŮ. A které? Jen československé náramkové hodinky PRIM s 15—17 rubínovými kameny a nepraskajícím perem.*

Proto nezapomeňte, jen hodinky PRIM!

CHRONOTECHNA • ZÁVOD NOVÉ MĚSTO NAD MET.

VÝCHODOČESKÉ AUTODRUŽSTVO V NÁCHODĚ

Náročný automobilista opravuje ve
VÝCHODOČESKÉM AUTODRUŽSTVU,
výrobním družstvu v Náchodě,
Leningradská 835 — telefon 3944, 3943.

Provozovny:

ČESKÁ TŘEBOVÁ — telefon 2003
HAVLÍČKŮV BROD — telefon 3271
HOŘICE V PODKRKONOŠÍ — telefon 472
LANŠKROUN — telefon 478
PARDUBICE, Fáblovka — telefon 413
ÚSTÍ NAD ORLICÍ — telefon 413

Akumulátory:

HIRADEC KRÁLOVÉ — telefon 6840

Záruční opravy všech značek, generální opravy,
výbrusy, umyvárny, běžná údržba

ODBORNÁ OPRAVA —

SPOLEHLIVOST VOZIDLA

